

IZVOD IZ ZAPISNIKA

sa sjednice Komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, održane **dana 12. studenoga 2012. godine** u Ministarstvu uprave.

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Pitanje uz članak 55. stavke 6. i 8.

Člankom 55. stavkom 6. propisano je pravo službenika i namještenika koji je upućen od strane poslodavca na školovanje, edukaciju, seminar i sl. na punu dnevnicu i ostala prava. Znači li to da službeniku u tom slučaju pripada pravo na punu dnevnicu bez obzira na trajanje putovanja (st.6. istog članka)?

Tumačenje br. 1/55

Službeniku upućenom od strane poslodavca na školovanje, edukaciju, seminar i sl. pripada pravo na dnevnicu i ostala prava iz članka 55. Kolektivnog ugovora, pod istim uvjetima kao da je upućen na službeno putovanje.

Pitanje uz članak 59.

Zaposlenik kojem je poslodavac do stupanja na snagu novog Kolektivnog ugovora plaćao godišnji pokaz za tzv. „prijevoznu zonu“ sada želi isplatu naknade za prijevoz u gotovini odnosno na tekući račun. Da li će se zaposleniku isplaćivati naknada troškova prijevoza umanjena za 25% (tzv. prijevozna zona pokriva mjesni i međumjesni prijevoz)?

Ako se može isplaćivati naknada umanjena za 25% - da li je obračunavati od mjesečne cijene za prijevozna zonu ili od cijene s popustom koju poslodavac plaća mjesečno prijevozniku?

Ako se ne može isplaćivati naknada, kako postupiti ako je naknada prijevoza obračunata 0,75 kn/km veća od cijene prijevoza koju poslodavac plaća prijevozniku (nepovoljnije za poslodavca). Da li u tom slučaju isplaćivati naknadu prijevoza samo do visine cijene prijevoza koju poslodavac plaća prijevozniku?

Komisija upućuje na **tumačenje br. 24/59 od 31. listopada 2012. godine** u vezi ovog pitanja, koje glasi:

„U slučaju kada međumjesni prijevoz obuhvaća i mjesni (prijevozne zone), a službenik i namještenik ne koristi tu vrstu prijevoza, a taj mu prijevoz omogućava redovit dolazak na posao i povratak s posla, ima pravo na naknadu troškova prijevoza u visini cijene mjesečne karte za prijevozne zone odnosno u visini od 0,75 kn/km ako je to za poslodavca povoljnije.“

S obzirom na konkretno pitanje daje se i **dopuna tumačenja br. 24/59:**

U konkretnom slučaju naknade troškova prijevoza za prijevozne zone naknada se obračunava u visini pune cijene mjesečne karte za prijevozne zone bez umanjenja za 25%.

Pitanje uz članak 59.

Ako međumjesni prijevoz ne omogućava redovit dolazak na posao i odlazak s posla, te su službenici prisiljeni koristiti osobne automobile preko Krčkog mosta, za što plaćaju kartu u iznosu od 35,00 kuna (za oba smjera), imaju li službenici pravo na naknadu troškova „mostarine“ ili držite da postoji alternativno rješenje kako bi se izbjegao trošak mostarine na štetu službenika (mogućnost korištenja službenog vozila za prelazak preko Krčkog mosta)?“

Komisija upućuje na **tumačenje br. 18/59 od 23. listopada 2012. godine.**

Pitanje uz članak 59.

Na koji način se isplaćuju troškovi međumjesnog prijevoza ukoliko prijevoznik nema linije koja bi omogućavala redovit dolazak na posao i odlazak s posla?

Službenicima je temeljem izjave priznato pravo na naknadu troškova međumjesnog prijevoza u vidu naknade za osobni automobil u visini 0,75 kn po prijeđenom kilometru, a prema udaljenosti prema planeru putovanja Hrvatskog autokluba, što iznosi za službenike koji žive izvan mjesta rada oko 150,00 kn.

S obzirom da u mjestu rada nije organiziran mjesni javni prijevoz, naknada troškova službenicima koji žive u mjestu rada obračunava se prema najbližem mjestu u kojem je organiziran mjesni javni prijevoz i isplaćuje naknada prema cijeni tog prijevoznika pa tako neki službenici koji žive 2-3 km od mjesta rada ostvaruju pravo na naknadu od 360,00 ili 432,00 kn.

Slijedom navedenog moli se tumačenje navedenih odredbi jer je potpuno nelogično i nepravedno da službenik koji živi u Ivanić-Gradu i koji ima 2-3 km do mjesta rada ostvaruje naknadu od 360,00 ili 432,00 kune, a službenik koji živi izvan Ivanić-Grada (Kloštar Ivanić, Križ, Posavski Bregi, Ivanska), ima pravo na naknadu na cca 150,00 kn za udaljenost od 5 km.

U vezi ovog pitanja Komisija donosi zaključak:

Upućuje se na odredbe članka 59. stavka 3. (naknada troškova prijevoza ako nije organiziran mjesni prijevoz) i stavka 6. (naknada troškova prijevoza ako nije organiziran međumjesni prijevoz). Komisija nije ovlaštena svojim tumačenjima mijenjati odredbe Kolektivnog ugovora.

Pitanje uz članak 59.

a) Ako sudac živi izvan mjesta rada i svakodnevno putuje osobnim automobilom na posao, da li je pravilno utvrditi naknadu za međumjesni prijevoz 0,75 kn po prijeđenom kilometru ako mjesečna karta za putovanje autobusom iznosi više nego što mu se isplaćuje za dolazak na posao i odlazak s posla osobnim automobilom?

b) Ako sudac živi izvan mjesta rada i svakodnevno putuje osobnim automobilom na posao, da li ostvaruje samo pravo na naknadu troškova 0,75 kn po prijeđenom kilometru ili može ostvarivati i pravo na troškove mjesnog prijevoza

c) Ima li službenik pravo na naknadu troškova prijevoza bez predodjenja mjesečne karte ako na posao dolazi iz drugog mjesta osobnim automobilom koji vozi dužnosnik?

U vezi navedenih pitanja Komisija donosi slijedeći zaključak:

U vezi pitanja pod a) i b) Komisija upućuje na tumačenje br. 17/59 od 23. listopada 2012.

U vezi pitanja pod c) Komisija upućuje na tumačenje br. 11/59 od 23. listopada 2012.

Pitanje uz članak 59.

Na koga se odnosi dio stavka 6. u članku 59. koji određuje: „ako mu je to povoljnije“ – na poslodavca ili na službenika/namještenika?

a) Da li se prema članku 59. stavku 3. nadoknađuju troškovi prijevoza prema visini cijene mjesečne karte javnog prijevoza najbližeg mjesta u kojem je taj prijevoz organiziran bez predodjenja kupljene karte ili računa?

b) Ima li korisnik međumjesnog javnog prijevoza pravo na naknadu troškova prema cijeni mjesečne karte (prema potvrdi o visini cijene karte), umanjenu za 25%, bez obzira postoji li na relaciji organizirani javni prijevoz (kao što imaju korisnici mjesnog prijevoza)?

c) Ima li službenik koji stanuje u mjestu različitom od mjesta rada, uz udaljenost od cca 35 km, ako uopće nije organiziran javni prijevoz, pravo na naknadu troškova prema cijeni mjesečne karte javnog prijevoznika za najbliže mjesto u kojem je taj prijevoz organiziran (kao što imaju korisnici mjesnog prijevoza)?

U vezi navedenih pitanja Komisija donosi sljedeći zaključak:

Povoljnost iz članka 59. stavka 6. Kolektivnog ugovora („ako mu je to povoljnije“) odnosi se na poslodavca.

U vezi pitanja pod a) Komisija upućuje na odredbu članka 59. stavka 3. Kolektivnog ugovora.

U vezi pitanja pod b) Komisija upućuje na tumačenje br. 29/59 od 31. listopada 2012. godine.

U vezi pitanja pod c) Komisija upućuje na tumačenje br. 27/59 od 31. listopada 2012. godine.

Pitanje uz članak 59.

Je li poslodavac dužan i po kojoj osnovi dostaviti način obračuna prijevoza zaposleniku, naročito ako je naknada obračunata na način koji je za poslodavca povoljniji od onog za kojeg se zaposlenik odlučio?

Komisija upućuje **na odredbu članka 68. Kolektivnog ugovora** u vezi ovog pitanja, koja propisuje da se rješenja o pravima, obvezama i odgovornostima službenika i namještenika obvezatno u pisanom obliku s obrazloženjem dostavljaju službeniku i namješteniku s poukom o pravnom lijeku.

Pitanje uz članak 59. stavak 2.

Može li poslodavac smanjiti naknadu za prijevoz temeljem članka 59. stavka 2. Kolektivnog ugovora i za međumjesni prijevoz, s obzirom da se u toj odredbi eksplicitno navodi samo mjesni prijevoz, dok se naknada za međumjesni prijevoz određuje u daljnjim stavcima?

Komisija upućuje **na tumačenje br. 29/59** od 31. listopada 2012. godine.

Pitanje uz članak 59. stavak 5.

Da li se udaljenost od mjesta stanovanja do mjesta rada koju dobivamo u planeru Hrvatskog autokluba računa na jedan smjer putovanja i što bi ta udaljenost trebala značiti? Može li poslodavac u slučaju kada službenik stanuje na udaljenosti manjoj od 2 km zbrojiti udaljenost dolaska i povratka s posla jer službenik u tom slučaju prelazi 2 km ukupno u dva smjera.

Tumačenje br. 31/59:

Udaljenost od adrese stanovanja do adrese rada iz članka 59. stavaka 4., 5. i 8. Kolektivnog ugovora, računa se u jednom smjeru a naknada se isplaćuje za oba smjera.

Pitanje uz članak 59.

Koliko često možemo mijenjati način prijevoza, odnosno da li to uopće smijemo nakon što potpišemo izjavu?

Komisija upućuje **na tumačenje br. 5/12** u vezi ovog pitanja.

Pitanje uz članak 59.

Što točno znači račun? Mora li biti baš račun ili je dovoljna potvrda o cijeni?

Tumačenje br. 32/59

Pod računom u smislu članka 59. stavka 11. Kolektivnog ugovora, podrazumijeva se bilo koji dokaz o kupljenoj karti. Za ostvarenje prava na naknadu stvarnih troškova prijevoza iz stavka 11. nije dovoljna potvrda o cijeni karte za određenu relaciju.

Pitanje uz članak 59.

Koje su mogućnosti izbora službenika s obzirom da je Kolektivnim ugovorom propisano da se plaća za poslodavca najpovoljniji trošak prijevoza? Smije li službenik odabrati autobus ako kroz mjesto stanovanja prolazi i željeznica ili možda odabrati prijevoz automobilom? Ako iz nekih razloga službenik ne može koristiti željeznicu za cijelo putovanje već odluči sam nadoplatiti razliku cijene autobusa ili automobila, pa stoga ne može dobiti od Hrvatskih željeznica originalni račun, da li ima službenik ima pravo barem na dio naknade troškova prijevoza?

Tumačenje br. 33/59

Poslodavac službeniku nadoknađuje najpovoljniji trošak javnog prijevoza koji službeniku omogućuje redoviti dolazak na posao i odlazak s posla.

Ako službenik ne koristi taj javni prijevoz nego neku drugu vrstu javnog prijevoza, službenik je dužan predložiti dokaz o kupljenoj karti sukladno stavku 11. članka 59., a naknada troškova isplatit će mu se u visini cijene karte najpovoljnijeg javnog prijevoza.

Ako službenik ne koristi javni prijevoz nego osobni automobil Komisija upućuje na stavak 2., 3., 6. i 8. članka 59. Kolektivnog ugovora.

Pojašnjenje tumačenja br. 6/59

Vezano za tumačenje br. 6/59 molimo pojašnjenje:

Kako postupiti ako osoba od svoje adrese stanovanja do adrese rada ima pješački put koji nije duži od 2 km, ali osoba se izjasnila da hoće ići automobilom i automobilom ima više od 2 km jer ide zaobilaznim ulicama. Da li ta osoba ima pravo na naknadu troškova prijevoza ili nema?

Pojašnjenje tumačenja br. 6/59

U tumačenju br. 6/59. navedeno je:

„Odredba stavka 13. (primjena planera putovanja Hrvatskog autokluba uz odgovarajuću korekciju) primjenjuje se kao pomoćno sredstvo samo u slučaju kada nije nesporno ili notorno da službenik ili namještenik prelazi udaljenost manju od 2 km prema uređenom najbližem pješačkom putu (ulice s uređenim pločnikom, pješačke zone, stepenice, pješački pothodnici i nathodnici, pješački prijelaz).“

Pod izrazom „prelazi udaljenost manju od 2 km prema uređenom najbližem pješačkom putu“ podrazumijeva se da službenik može prijeći navedenu udaljenost prema uređenom pješačkom putu.

Stoga službenik koji može prijeći pješke navedenu udaljenost prema uređenom pješačkom putu ali za dolazak i odlazak s posla koristi javni prijevoz ili osobni automobil, nema pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza.

Pitanje uz članak 59.

Da li službenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza u mjestu stanovanja, odnosno u mjestu rada budući da mu je utvrđeno tjelesno oštećenje od 80% i za to posjeduje rješenje

Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, ali mu se ne isplaćuje mu se naknada za tjelesno oštećenje?

Tumačenje br. 34/59

Službenik koji ima tjelesno oštećenje donjih ekstremiteta utvrđeno rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, ima pravo na naknadu troškova mjesnog prijevoza neovisno o udaljenosti od adrese stanovanja do adrese rada sukladno stavku 17. članka 59. Kolektivnog ugovora, neovisno o postotku tjelesnog oštećenja te činjenici da li ima pravo na naknadu za tjelesno oštećenje.

Pitanje uz članak 76.

Da li službenik koji radi sa skraćenim radnim vremenom zbog profesionalne nesposobnosti za rad može biti premješten bez svojeg pristanka na niže radno mjesto niže spreme s nižom plaćom? Riječ je o službeniku koji je pravo na rad sa skraćenim radnim vremenom stekao 7.12.1994. godine i od tada obavlja poslove voditelja pisarnice odnosno upisničara s plaćom tog radnog mjesta, sukladno članku 76. Kolektivnog ugovora.

Tumačenje br. 1/76

Članak 76. Kolektivnog ugovora odnosi se na osobe kod kojih postoji neposredna opasnost od nastanka invalidnosti a ne osobe koje već imaju utvrđenu invalidnost.

Pitanje uz članak 77.

Da li službeniku koji od 7.12.1994. radi sa skraćenim radnim vremenom zbog profesionalne nesposobnosti za rad pripada pravo na razliku plaće do pune plaće koju bi primao da radi puno radno vrijeme. Za radno mjesto je predviđena plaća 4.000,00 kn, službenik prima 2.200,00 kn i mirovinu 700,00 kn – da li mu pripada pravo na razliku u iznosu od 1.100,00 kn i tko tu razliku isplaćuje?

Tumačenje br. 1/77

Službeniku i namješteniku, prijašnjem korisniku prava na rad sa skraćenim radnim vremenom i na drugom odgovarajućem poslu za vrijeme zaposlenja (članak 174. stavak 3. točke 2. – 4. Zakona o mirovinskom osiguranju), pripada pravo na razliku između plaće koju bi ostvario za puno radno vrijeme na radnom mjestu na koje je raspoređen i zbroja invalidske mirovine i plaće koju ostvaruje za skraćeno radno vrijeme samo ako je pravo na rad sa skraćenim radnim vremenom i na drugom odgovarajućem poslu za vrijeme zaposlenja stekao zbog ozljede na radu ili profesionalne bolesti prema propisima do 31. 12. 1998. godine.

Stoga, službeniku i namješteniku kojem je pravo na rad sa skraćenim radnim vremenom i na drugom odgovarajućem poslu za vrijeme zaposlenja utvrđeno zbog **bolesti** ne pripada pravo na razliku plaće iz članka 77. Kolektivnog ugovora.

PREDSJEDNICA KOMISIJE

Sanda Pipunić, v.r.